

Pruban (6.1.2011)

Po kastraci Rozárky se objevil jeden překvapivý a docela příjemný vedlejší účinek operace – Rozárka byla hodná.

Po třech čtyřech dnech, kdy jí nebylo moc dobře a choulila se v teple, se začala bytem pohybovat jako éterická baletka v trikotu. Nikam nelezla, odnikud nepadala, nechávala se nosit bytem v náruči a spokojeně u toho předla. Nezjevovala se v umývadle ve chvíli, kdy vylezu ze záchodu a chci si umýt ruce, nebo ve chvíli, kdy chci do umývadla vyplivnout pastu na zuby. Neshazovala mi hodinky do odpadkového koše. Neprala se každé ráno se mnou o přehoz na postel. Nepletla se mi stále pod nohy a nebafala na mě zpod závěsu na chodbě. Neskákala do vany, ze které se vypouští voda, aby vzápětí proběhla květináčem a orazítkovala pak všechno, co leží na stole. Nešťouchala do svých strýčků, nebudila je ze spánku a nekousala do zadnice. Byla to mazlivá a způsobná kočičí slečna. Přesně do chvíle, než jí za jejího stálého vrnění, jak předení roztomile nazvala sestřička z Moravy, pruban sundali a vytahali svorky z bříška.

Doma potom z přepravky vylezla mírně oprsklá šelmička a druhý den se nám vrátila stará Rozárka. Pravda, když má náladu, nechá se chvíli chovat, nosit po bytě a foukat do kožíšku, ale většinou se zhmotňuje na nečekaných místech tak, aby co nejvíc zaškodila nebo alespoň zapřekázela, a v jejích přímo upřených očích mimozemšťanky je jasně čitelná pobavená řečnická otázka: to jsem vážně zvědavá, co teď uděláš!

A přesně v takových chvílích zatoužím navléci ji zase zpátky do prubanu. Nejspíš ji nějak oslaboval či omezoval, ztrácela v něm svou jistotu, bála se. Když měla pruban, dokázala jsem jí i drápky v klidu ostříhat, když měla pruban, byla hodná.

Říkám si, že možná by nebylo od věci občas nějaký pruban navléct i některým lidem. Třeba by na silnicích jezdili ohleduplněji a sbírali bobky po svých psích miláčcích. Pak mě ale napadne, že to není tak dávno, kdy většina lidí u nás vlastně v prubanu chodila, a to rozhodně nic příjemného nebylo. Nejspíš by bylo dobré, kdyby každý no tak, Rozáro!, ty můro jedna, koukej přestat okusovat tu palmu a vypadni z té police na kytky. Že Tě chytnu a nasoukám alespoň do podkolenky s dírami teda, jestli to dokážu. Protože ono je velmi těžké někoho zpátky do prubanu dostat, když se ho předtím byl konečně zbavil.

Naštěstí? Naneštěstí?

(Náš Zvířetník, 6.1.2011)

<http://naszviretnik.net/2011/01/06/105x148-pruban/>

{fshare}